

Sapatin Vartija

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattaman
kaikessa maailmassa, todjstukseksi
kaikille kansoille..."*

Huhti-Kesäkuu 2018

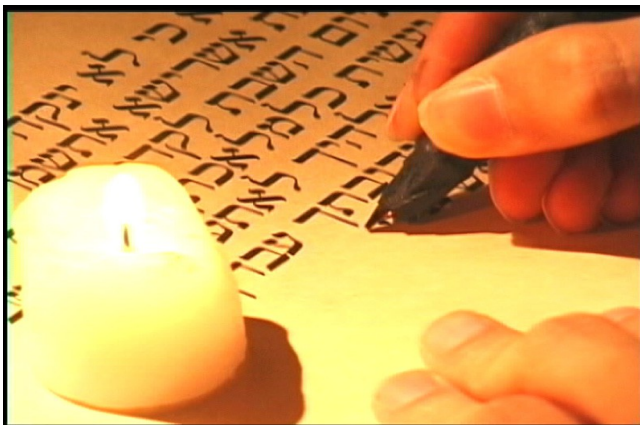
Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, etukansi: Italiasta
Takakansi: Seminaari Italiassa**

Kolportöörityön tarpeet

Perusteellinen valmistautuminen

Kolportöör kentällä voitaisiin tehdä vielä paljon tehokkaampaa työtä kuin mitä on tehty. Kolportööri ei saisi olla tyytyväinen, ellei hän jatkuvasti edisty. Hänen tulee valmistautua perusteellisesti, mutta hän ei saa tyytyä muodollisiin sanoihin, vaan hänen tulee antaa Herralle tilaisuus työskennellä hänen kanssaan ja vaikuttaa hänen mieleensä. Hänen sydämessään pysyvä Jeesuksen rakkaus tekee hänet kykeneväksi keksimään keinoja päästäkseen kosketukseen sekä yksilöiden että perheiden kanssa.

Kolportööri tarvitsee itsekasvatusta ja hiottua käytöstä - ei maailman teennäisiä ja luonnottomia tapoja, vaan miellyttäviä tapoja, jotka ovat luonnollista seurausta sydämen ystävällisyydestä ja kaipuusta seurata Kristuksen esimerkkiä. Heidän tulisi kehittää huomaavaisia, huolellisia tapoja, uutteruuden ja tahdikkuuden tottumuksia, ja koettaa tuottaa kunniaa Jumalalle kehittämällä itseään kaikessa, mikä heille on mahdollista, Jeesus teki äärettömiä uhrauksia asettaakseen heidät oikeaan suhteeseen Jumalaan ja kanssaihmiisiinsä, ja jumalallinen apu yhdistettynä inhimillisiin ponnistuksiin on tekevä heidät kykeneviksi saavuttamaan oivallisuuden korkean tason. Kolportöörin tulisi olla siveä niin kuin Joosef, nöyrä kuin Mooses ja raitis kuin Daniel; silloin hänellä on mukanaan voima, minne tahansa hän meneekin.

Vilpillisyyttä ei tule harjoittaa

Jos kolportööri seuraa vääriä menettelytapoja, jos hän puhuu valheita tai harjoittaa petosta, hän kadottaa itsekunnioituksensa. Kenties hän ei ole tietoinen siitä, että Jumala näkee hänet ja tuntee kaikki hänen liikeasiansa, että pyhät enkelit punnitsevat hänen vaikuttimensa ja kuuntelevat hänen sanojaan ja että hänen palkkansa on oleva hänen tekojensa mukainen; mutta jos hänen olisikin mahdollista salata väärintekonsa inhimilliseltä ja jumalalliselta tarkastelulta, niin se seikka, että hän itse tietää sen, alentaa hänen mieltään ja luonnettaan. Yksi teko ei vaikuta ratkaisevasti luonteeseen, mutta se murtaa suojaumuksin, ja valmistaa tien seuraavalle kiusaukselle, kunnes lopulta vilpillisyydestä ja epärehellisyydestä liiketoimissa on tullut tapa, eikä tuohon henkilöön voida enää luottaa.

Elämän puhtaus

Perheissä ja seurakunnissa on aivan liian paljon niitä, jotka kiinnittävät vain vähän huomiota huutaviin epäkohtiin. On nuoria miehiä, jotka esiintyvät sellaisina mitä he eivät todellisuudessa ole. He näyttävät rehellisiltä ja tosilta, mutta he ovat valkaistujen hautain kaltaisia, ulkopuolelta kauniita, mutta läpikotaisin turmeltuneita. Sydän on tahrainen, synnin likaama, ja aikaisempi elämä pysyy näkyvässä taivaan tuomioistuimen edessä. Heidän mielessään tapahtunut kehitys on tehnyt heidät paatuneiksi ja tunteettomiksi. Mutta jos heidän luonteensa pyhäkön mittapuun mukaan punnittuina julistetaan vajaanmittaisiksi Jumalan suurena päivänä, on se oleva onnettomuus, jota he eivät nyt voi käsittää. Totuuden, kalliin, puhtaan totuuden tulee olla luonteen osana.

Mikä tahansa tie valitaankin, elämän polku on vaarojen ympäröimä. Jos työntekijät missä tahansa työhaarassa tulevat huolimattomiksi ja välinpitämättömiksi iankaikkisesta parhaastaan, he menettävät paljon. Kiusaaja saa tilaisuuden lähestyä heitä. Hän levittää verkkoja heidän jalkoihinsa ja johtaa heidät epävarmoille poluille. Ainoastaan ne ovat turvassa, joiden sydänten varusväkenä ovat puhtaat periaatteet. Daavidin tavoin he rukoilevat: »Hallitse minun käyntini poluillasi, ettei minun askeleeni liukahtaisi.» Ps. 17:5 (vanha käännös). Ihmissydämen turmeltuneisuuden ja itsekkyyden kanssa tulee käydä alituista taistelua. Usein näyttää siltä kuin väärät menestyisivät teillään, mutta ne jotka unohtavat Jumalan, vaikkapa vain hetkeksi tai pariaksi, ovat vaarallisella polulla. He eivät ehkä huomaa sen vaaroja, mutta ennen kuin he huomaavatkaan, tottumus pitää heitä rautakahleen tavoin sen pahan vallassa, jonka kanssa he ovat leikitelleet. Jumala pitää heidän tietään halveksittavana, eikä Hänen siunauksensa seuraa heitä.

Älä leikittele synnin kanssa

Olen nähnyt nuorten miesten ryhtyvän tähän työhön ilman että he ovat yhteydessä taivaan kanssa. He asettuvat kiusauksen tielle näyttääkseen rohkeuttaan. He nauravat toisten typeryydelle. He tuntevat oikean tien, he tietävät, kuinka heidän tulee menetellä. Kuinka helposti he voivatkaan torjua kiusauksen! Kuinka joutavaa ajatella heidän lankeavan! Mutta he eivät ota Jumalaa turvakseen. Saatanalla on valmistettuna salakavala ansa heitä varten, ja he tulevat itse mielettömän pilkan kohteeksi.

Suurella vastustajallamme on asiamiehiä, jotka alituisesti etsivät

tilaisuutta tuhota sieluja niin kuin leijona vaanii saalistaan. Kaihda heitä, nuori mies, sillä samalla kun he esiintyvät ystävinäsi, he viekkaasti johtavat sinua pahaan. He imartelevat sinua huulillaan ja tarjoavat sinulle apuaan ja johtoaan, mutta heidän askeleensa johtavat helvettiin. Jos kuuntelet heidän neuvojaan, tulee siitä elämäsi käännekohta. Yksi särjetty omantunnon suojavarustus, yksi myöden anto jollekin pahalle tottumukselle tai yksi laiminlyöty, vähäinen velvollisuuden vaatimus voi olla alkuna vilpilliselle vaellukselle, joka vie sinut niiden joukkoon, jotka palvelevat Saatanaa, sinun kuitenkin kaiken aikaa vakuuttaessasi rakastavasi Jumalaa ja Hänen asiaansa. Ajattelematon hetki, vähäinen harha-askel voi kääntää koko elämäsi juoksun väärään suuntaan. Etkä koskaan tiedä, mikä aiheutti perikatosi, kunnes kuulet sanat: »Menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät.»

Vältä pahoja tovereita

Jotkut nuoret miehet tietävät, että se mitä olen sanonut, kuvaa selvästi heidän menettelyään. Heidän tiensä eivät ole kätkeytyt Herralta, vaikka ne olisivatkin kätöksä heidän parhailta ystäviltaan, vieläpä heidän isältään ja äidiltäänkin. Minulla on vain vähän toivoa, että jotkut näistä joskus muuttaisivat ulkokultaista ja petollista elämäntapaansa. Toiset, jotka ovat erehtyneet, koettavat itse lunastaa itsensä. Saakoon rakas Jeesus auttaa heitä kääntämään kasvonsa kivikovina kaikkea valheellisuutta vastaan sekä niiden imarteluja vastaan, jotka tahtoisivat heikontaa heidän päätöstään tehdä oikein tai jotka vihjaillen epäilyksistä ja pakanallisista käsityksistä horjuttaisivat heidän uskoaan totuuteen. Nuoret ystävät! Älkää viettäkö tuntiakaan niiden seurassa, jotka tahtoisivat tehdä teidät kykenemättömiksi Jumalan pyhään ja puhtaaseen työhön. Älä tee vieraitten nähden mitään sellaista mitä et tekisi isäsi ja äitisi nähden, tai mitä häpeäisit Kristuksen ja pyhien enkelien edessä.

Jotkut voivat ajatella, että näitä varoituksia ei tarvita sapatinpitäjien keskuudessa, mutta ne, joita ne koskevat, tietävät kyllä, mitä tarkoitan. Kehotan teitä, nuoret miehet, varomaan, sillä ette voi tehdä mitään, mikä ei olisi avointa Jumalan ja enkelien katseelle. Et voi tehdä yhtä ainoata pahaan tekoa toisten vahingoittumatta siitä. Samalla kun toimintasi suunta osoittaa, millaista rakennusainetta käytät oman luonteesi rakentamiseen, sillä on myöskin voimakas vaikutus toisiin. Älä koskaan kadota mielestäsi sitä tosiseikkaa, että kuulut Jumalalle, että Hän on ostanut sinut kalliisti, ja

että sinun täytyy tehdä Hänelle tili kaikista Hänen sinulle uskomistaan lahjoista. Ei kenelläkään, jonka kädet ovat synnin tahraamat tai jonka sydän ei ole oikeassa suhteessa Jumalaan, tulisi olla mitään osaa kolportööriyössä, sillä sellaiset henkilöt tuottavat varmasti häpeää totuuden asialle. Ne jotka ovat työntekijöitä lähetyksentällä, tarvitsevat Jumalan ohjausta. Heidän tulee katsoa tarkoin, että aloittavat oikein, ja sitten pysytellä tyynesti ja järkähtämättä vilpittömyyden polulla. Heidän tulee olla horjumattomia, sillä Saatana on itsepintainen ja uupumaton ponnistuksissaan voittaa heidät.

Aikakauslehdet

On tehty virhe otettaessa tilauksia aikakauslehdillemme vain muutamiksi viikoiksi, kun asianmukaisella yrityksellä olisi saatu tilaus paljon pitemmäksi ajaksi. Yksi koko vuoden tilaus on suurempiarvoinen kuin monta lyhytaikaista. Kun lehti tilataan vain muutamaksi kuukaudeksi, mielenkiinto usein loppuu lyhyen tilausajan mukana. Vain harvat uudistavat tilauksensa pidemmäksi ajaksi, ja näin kuluu paljon aikaa, josta saadaan vain vähän tuloksia, kun käyttämällä vain hiukan enemmän tahdikkuutta ja sitkeyttä olisi saatu koko vuosikerran tilauksia. Tähtäätte liian alas, veljet; olette liian rajoitettuja suunnitelmisianne. Ette pane työhönne kaikkea sitä tahdikkuutta ja sitkeyttä mitä se ansaitsee. Tässä työssä on enemmän vaikeuksia kuin muutamissa muissa työmuodoissa, mutta läksyt, jotka siinä opitaan, tahdikkuus ja harjaannus, jotka saavutetaan, tekevät teidät kykeneviksi muille kentille, joilla voitte palvella sieluja. Ne jotka ovat huonosti oppivaisia ja käyttäytyvät ihmisiä lähestyessään huolimattomasti ja työkeästi, ilmentäisivät samoja käytösvirheitä, samaa tahdikkuuden ja taidon puutetta ihmismielen käsittelyssä, jos he ryhtyisivät saarnatyöhön.

On erehdys ottaa lyhytaikaisia tilauksia

Suostuttaessa vastaanottamaan lyhyitä tilauksia jotkut eivät tahdo nähdä vaivaa saadakseen ne pitempiaikaisiksi. Kolportöörien ei tulisi käydä kenttäänsä huolimattomalla ja välinpitämättömällä tavalla. Heidän tulee tuntea, että he ovat Jumalan työmiehiä, ja rakkauden sieluihin tulisi johtaa heidät tekemään jokaisen mahdollisen ponnistuksen totuuden valaisemiseksi ihmisille. Jumalan huolenpito ja armollinen apu, apuneuvot ja tulokset liittyvät läheisesti toisiinsa. Kun Hänen

työntekijänsä tekevät kaiken voitavansa, Jumala tekee heidän puolestaan sen mitä he eivät itse voi tehdä; mutta ei kenenkään tarvitse luulla menestyvänsä ilman Jumalan apua vain omin ponnistuksiinsa luottaen. Toimellisuuden täytyy liittyä lujaan Jumalaan luottamiseen.

Jokaisessa Herran työn haarassa tarvitaan taloudellisuutta. Tämän ajan nuorille on niin luonnollista laiminlyödä ja halveksia säästäväisyyttä ja pitää sitä ahdasmielisyytenä ja saituutena. Mutta säästäväisyys käy yhteen mitä laajimpien ja vapaamielisimpien mielipiteitten ja tunteitten kanssa; ei voi olla mitään todellista anteliaisuutta siellä, missä sitä ei harjoiteta. Ei kenenkään tulisi ajatella arvoaan alentavan oppia säästäväisyyttä ja parhaita keinoja palasten korjaamiseksi. Sanoihan Kristuskin suoritettuaan huomattavan ihmeteon: »Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.» Joh. 6: 12.

Säästäväisyys ja itsensäkieltäminen

Hotellilaskuihin, jotka eivät ole ollenkaan tarpeellisia, voidaan kuluttaa melkoinen summa. Jumalan asia oli niin lähellä tämän sanoman uranuurtajien sydäntä, että he harvoin aterioivat hotellissa, vaikka aterian hintana olikin vain 25 centtiä (nelisenkymmentä markkaa). Mutta nuoria miehiä ja naisia ei yleensä ole kasvatettu säästäväisyyteen, ja niin he tuhlaavat tuhlaamistaan kaikkialla. Joissakin perheissä tuhlataan niin paljon, että sillä rahamäärällä voitaisiin ylläpitää jokin toinen perhe, jos harjoitettaisiin järkevää säästäväisyyttä. Jos nuoremme matkustellessaan pitäisivät tarkkaa laskelmaa kuluttamistaan rahoista kohta kohdalta, heidän silmänsä avautuisivat näkemään vuotokohdat. Vaikka heitä ei pyydetäkään kieltäytymään lämpimistä aterioista, kuten varhaiset työntekijät tekivät matkustaessaan paikasta toiseen, he voivat oppia täyttämään todelliset tarpeensa pienemmin kustannuksin kuin mitä he nyt ajattelevat välttämättömäksi. On sellaisia seurakunnanjäseniä, jotka harjoittavat itsensäkieltämistä auttaakseen Jumalan asiaa; silloin tulee myöskin Hänen työntekijäänsä harjoittaa itsensäkieltämistä supistamalla menonsa niin pieniksi kuin suinkin mahdollista. Kaikille työntekijöillemme olisi hyväksi tutkistella valdolaisten lähetystyöntekijöitten historiaa ja seurata heidän esimerkkiään uhraamisessa ja itsensäkieltämisessä.

Olkaa Raamatun tutkijoita

Meillä on suuri työ tehtävänä Mestarille: avata Jumalan Sana niille, jotka ovat erehdysten pimeydessä. Nuoret ystävät! Toimikaa ikään kuin teillä olisi pyhä tehtävä. Teidän tulee olla Raamatun tutkijoita, aina valmiita selostamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on. Anna todellisella kristityn arvokkuudellasi todistus, että tiedät omistavasi totuuden, joka ihmisten on mielenkiintoista kuulla. Jos tämä totuus on painunut sieluun perinpohjin, se on ilmaiseva itsensä kasvoissa ja käytöksessä, tyynenä, jalona itsehallintana ja rauhana, jonka vain kristitty voi omata.

Älä luota palkintoihin

Niillä jotka ovat todella nöyriä ja joiden mielen evankeliumin esittämät totuudet ovat avartaneet, on oleva huomattava vaikutus. He tekevät syvän vaikutuksen mieliin ja sydämiin ja heitä kunnioittavat monet sellaisetkin, jotka eivät tunne mitään myötätuntoa heidän uskontoaan kohtaan. Raamatun totuuksien ja meidän kallisarvoisten lehtiemme välityksellä he tulevat saamaan menestystä, sillä Herra on avaava heille tien. Lehtiemme tyrkyttämisellä ihmisille sillä tavalla, että annetaan lahjoja ja palkkioita niiden tilaamisesta, ei ole pysyväistä hyvää vaikutusta. Jos työntekijämme kulkisivat eteenpäin luottaen Raamatun totuuksiin ja sydämessään rakkaus Kristukseen ja sieluihin, he saisivat aikaan enemmän ottaen pysyviä tilauksia kuin luottamalla palkintoihin ja alhaisiin hintoihin. Se huomattava asema, johon nämä lehden tilaamisen houkuttelut on asetettu, antaa sen käsityksen, ettei lehdellä itsellään olekaan mitään todellista arvoa. Tulokset olisivat paremmat, jos itse lehti tehtäisiin huomattavaksi ja palkintoihin käytetyt rahat varattaisiin muutamien vapaakappaleiden jakamiseen. Tarjoamalla palkintoja saadaan kyllä jotkut sellaiset tilaamaan lehti, jotka eivät sitä muuten tekisi, mutta toiset tulevat kieltäytymään, koska he pitävät sitä keinotteluna. Jos kolportööri esittäisi vain lehden omat arvot ja kohottaisi sydämensä Jumalan puoleen menestyäkseen sekä luottaisi vähemmän palkintoihin, saataisiin paljon enemmän aikaan.

Pyri levittämään valoa

Tänä aikana ylistetään ja suurennellaan arkipäiväistä. Halutaan mitä tahansa, mikä herättää huomiota ja menee kaupaksi. Maa on tulvillaan

mitä arvottominta kirjallisuutta, jota on kirjoitettu vain rahan saamisen tarkoituksessa, ja toisaalta todella hyvät ja arvokkaat kirjat jäävät myymättä ja lukematta. Ne jotka myyvät tätä mieltäkin ottavaa kirjallisuutta, koska siten saavat suuremman palkan, kadottavat kalliin tilaisuuden tehdä hyvää. Maailmassa on taisteltavana suuri taistelu miesten ja naisten huomion ja mielenkiinnon kiinnittämiseksi todella arvokkaisiin kirjoihin, jotka perustuvat Raamattuun, ja tulee olemaan yhä vaikeampaa löytää tunnollisia, Jumalaa pelkääviä työntekijöitä, jotka tahtovat lähteä kentälle myymään näitä kirjoja päämääränään valon levittäminen.

Luonteen rehellisyys ja lahjomattomuus

Työntekijä, jolla on Jumalan asia sydämellään, ei pane painoa suurimman palkan saamiselle. Hän ei sano, kuten jotkut nuoristamme ovat tehneet, että ellei hän voi esiintyä tyylikkäästi ja aistikkaasti ja majaillla parhaissa hotelleissa, hän ei välitä koko tehtävästä. Mutta kolportööri ei niinkään paljoa tarvitse moitteetonta vaatetusta ja keikarin tai ilveilijän käytöstä kuin luonteen rehellisyyttä ja lahjomattomuutta, joka heijastuu ulkonäössä. Ystävällisyys ja hyvyys lyövät leimansa kasvoihin, ja harjaantunutkaan silmä ei huomaa mitään petosta eikä tapojen pöyhkeyttä. {KE 63.2}

Hyvin monet ovat lähteneet kentälle kolportööreinä, joille palkinnot ovat ainoa menestyksen välikappale. Heillä ei ole mitään todellista arvoa työntekijöinä. Heillä ei ole mitään kokemusta käytännöllisestä uskonnosta. Heillä on samat luonteenvirheet, samat mieltymykset ja sama nautinnonhalu, jotka olivat tunnusomaisia heille ennen kuin he väittivät olevansa kristittyjä. Heistä voidaan sanoa, ettei Jumala ole heidän ajatuksissaan eikä Hänellä ole mitään oleskelupaikkaa heidän sydämessään. Heidän luonteessaan ja käytöksessään ilmenee joutavuutta, maailmallisuutta ja turmeltuneisuutta, joka todistaa heitä vastaan, että he kulkevat oman sydämensä tietä ja oman mielensä mukaan. He eivät halua harjoittaa itsensäkieltämistä, vaan päättävät nauttia elämästä. Taivaalliset aarteet eivät viehätä heitä. Kaikki heidän mieltymyksensä ovat alaspäin eikä ylöspäin. Eivät ystävät eivätkä omaiset voi kohottaa sellaisia henkilöitä, sillä heillä ei ole sellaista mieltä joka hylkisi pahaa ja valitsisi hyvän.

Arvostelukykyä työntekijöitä valittaessa

Mitä vähemmän luotamme näihin ihmisiin, jotka eivät suinkaan ole harvat, vaan lukuisat, sitä paremman arvon saa nykyisen totuuden työ maailman silmissä. Veljimmme tulisi osoittaa arvostelukykyä valitessaan kolportöörejä, elleivät mieli totuuden tulevan väärinymmärretyksi ja väärin edustetuksi. Heidän tulee antaa kaikille tosi työntekijöille hyvä palkka, mutta sitä ei saa kohottaa sen tähden, että siten aivan kuin ostettaisiin kolportöörejä, sillä sellainen menettely vahingoittaa heitä. Se tekee heidät itsekkäiksi ja tuhlaaviksi. Koettakaa juurruttaa heihin todellisen lähetystyön henkeä ja niitä välttämättömiä edellytyksiä, jotka takaavat menestyksen. Jeesuksen rakkaus sielussa saa kolportöörin tuntemaan etuoikeudekseen työskennellä valon levittämiseksi. Hän tutkii ja suunnittelee asiaa ja rukoilee sen puolesta.

Kehitykselle ei tule asettaa rajoja

Tarvitaan nuoria miehiä, jotka ovat ymmärryksen miehiä, jotka pitävät arvossa Jumalan heille antamia henkisiä kykyjä ja vaalivat niitä mitä huolellisimmin. Harjoitus kasvattaa näitä kykyjä, ja ellei sydämen sivistystä ole laiminlyöty, on luonteesta kehittyvä hyvin tasasuhtainen. Kehityksen välikappaleet ovat kaikkien ulottuvilla. Älköön siis kukaan tuottako pettymystä Mestarille, kun Hän tulee etsimään hedelmää, tuomalla esiin vain pelkkiä lehtiä. Kristuksen armon pyhittävä, päättävä määrätietoisuus on tekevä ihmeitä. Jeesus ja pyhät enkelit antavat menestystä lahjakkaiden, Jumalaa pelkäävien miesten ponnistuksille, miesten, jotka tekevät kaikkensa pelastaakseen sieluja. Hiljaa, vaatimattomasti ja ylitsevuotava rakkaus sydämessään koettakoot he voittaa mieliä tutkimaan totuutta johtaen ihmisiä raamatuntutkisteluihin, milloin vain voivat. Niin tehden he kylvävät totuuden siementä kaikkien vetten varsille ylistäen Häntä joka on kutsunut heidät pimeydestä ihmeelliseen valoon. Ne jotka tekevät tätä työtä oikeista vaikuttimista, tekevät tärkeätä lähetystyötä. Heidän luonteensa ei ole heikko ja horjuva. Heidän mielensä kasvaa jatkuvasti ja heidän tapansa yhä hienostuvat. Heidän ei tulisi asettaa kehitykselleen mitään rajoja, vaan tulla joka päivä entistä kyvykkäämmiksi suorittamaan hyvää työtä. {KE 66.2}

Erikoisten lisäpalkkioiden tarjoamista kartettava

Monet kolportöör kentällä työskentelevistä eivät tee mitään uhrauksia.

Luokkana heillä on vähemmän lähetyshenkeä kuin minkään muun ryhmäkunnan työntekijöillä. He ovat halukkaat lähtemään kentälle vasta sitten, kun tie on kokonaan valmistettu heille, ja kun he voivat saada korkeimman palkan. Kolportööreille tarjotaan monia lisäpalkkioita, että he myisivät yleisön suosimia kirjoja. Heille tarjotaan suuria palkkoja, ja monet kieltäytyvät työskentelemästä pienellä palkalla nykyistä totuutta käsittelevien kirjojen levittämiseksi. Sen tähden lisäpalkkiot on nostettu yhdenmukaisiksi niiden kanssa, joita muut kustantajat tarjoavat, ja seurauksena siitä kustannukset julkaisujemme saattamiseksi ihmisille ovat suuret. Näin monet kolportöörit saavat rahansa helposti ja kuluttavat sitä myöskin runsaasti.

Tarmokkuuden ja innostuksen tarve

Kansan keskuudessa, joka tunnustaa nykyistä totuutta, ei ole lähetyshenkeä, joka olisi yhdenmukainen uskomme kanssa. Luonteen puhdasta kultaa puuttuu. Kristityn elämä on enemmän kuin minä he sitä pitävät. Se ei sisällä ainoastaan ystävällisyyttä, kärsivällisyyttä, nöyryyttä ja hyväntahtoisuutta. Nämä avut ovat välttämättömiä, mutta niiden ohella tarvitaan myöskin rohkeutta, voimaa, tarmoa ja kestävyyttä. Monet jotka ryhtyvät kolportööriyöhön, ovat heikkoja, arkoja, veltoja ja helposti masentuvia. Heiltä puuttuu yritteliäisyyttä. Heillä ei ole niitä luonteen myönteisiä piirteitä, jotka antavat ihmiselle voiman tehdä jotakin — henkeä ja tarmoa, joka syyttää innostuksen. Kolportöörin työ on kunnioitettavaa, eikä hänen tule käyttäytyä ikäänkuin hän häpeäisi sitä. Jos hän tahtoo menestyksen liittyvän ponnistuksiinsa, tulee hänen olla rohkea ja toiveikas.

Tahdikkuuden tärkeys

Aktiivisia hyveitä täytyy vaalia samoin kuin passiivisiakin. Samalla kun kristityn tulee olla valmis antamaan lempeä vastaus, joka taltuttaa kiukun, hänellä täytyy olla sankarin rohkeus vastustaa pahaa. Kaikki kestävän rakkauden ohella hänellä tulee olla luonteen voima, joka on tekevä hänen vaikutuksensa myönteiseksi voimaksi hyvän palvelukseen. Uskon täytyy olla kudottuna hänen luonteensa kankaaseen. Hänen periaatteittensa täytyy olla lujia. Hänen tulee olla ylevämielinen, yläpuolella kaikkea halpamaisuuden epäilystäkin. Kolportööri ei saa olla itsetietoinen. Seurustellessaan ihmisten kanssa hän ei saa tehdä itseään huomiota

herättäväksi puhuen itsestään kerskailevalla tavalla, sillä siten hän herättäisi vastenmielisyyttä älykkäissä, ymmärtävissä ihmisissä. Hänen ei tule olla itsekäs tottumuksissaan eikä kärkevä ja määräävä tavoissaan. Hyvin monet ovat tulleet siihen tulokseen, ettei heillä ole aikaa lukea edes yhtä kymmenestä tuhannesta niistä kirjoista, joita julkaistaan ja lasketaan markkinoille. Ja monissa tapauksissa, kun kolportööri esittää asiansa, sydämen ovi sulkeutuu lujasti. Juuri siksi on niin tärkeätä, että hän tekee työtään tahdikkaasti ja nöyrässä rukouksen hengessä. Hänen tulisi olla hyvin perehtynyt Jumalan Sanaan ja hänellä tulisi olla sana vallassaan esittäessään kallista totuutta ja osoittaessaan sen puhtaan lukemisen suurta arvoa, jota hän tuo ihmisille.

Huolimaton työ on vaarallista

Jokaisen tulisi mitä suurimmassa määrin tuntee tämän työn henkilökohtainen vastuu. Kolportöörin tulee tarkoin harkita kuinka hän parhaiten saisi ihmisten huomion kiinnitetyksi asiaansa, sillä hänen tapansa esittää totuutta voi määrätä sielun kohtalon. Jos hän tekee edullisen vaikutuksen, voi se olla tuolle sielulle elämän tuoksu elämäksi. Ja saatuaan valon totuudesta hän voi vuorostaan valaista monia muita. On sen tähden vaarallista tehdä huolimattontia työtä ollessaan tekemisissä ihmisten kanssa.

Työ on arvokasta ja kohottavaa

Kolportööri työ on Jumalan välikappale niiden monien saavuttamiseksi, joihin totuus ei muilla tavoin pääsisi vaikuttamaan. Työ on hyvää työtä, jonka päämäärä on korkea ja kohottava, ja työn suorittajien tulisi omata vastaava käytöksen arvokkuus. Kolportööri tapaa erilaisia ihmisiä. Hän kohtaa sellaisia, jotka ovat tietämättömiä ja halveksittuja ja jotka eivät anna arvoa millekään, josta ei heille ole rahallista hyötyä. Nämä ihmiset kenties loukkaavat häntä, mutta hänen ei tule olla millänsäkään. Hänen hyvä luontonsa ei saisi koskaan pettää, vaan hänen tulisi ottaa iloinen, toiveikas asenne joka tilanteessa. Hän tulee kohtaamaan myöskin surevia, masentuneita ja hengessään haavoittuneita ja sairaita. Hänellä on oleva monia tilaisuuksia puhua sellaisille ystävällisiä sanoja, rohkaisun, toivon ja uskon sanoja. Jos niin tahtoo, hän voi olla vesilähde, joka virvoittaa toisia, mutta tehdäkseen tämän hänen täytyy itsensä ammentaa elävän totuuden Lähteestä.

Huolellisuutta työntekijöitä valittaessa

Kolportööri työ on tärkeämpää kuin minä monet ovat sitä pitäneet, ja valittaessa työntekijöitä tähän työhön on osoitettava yhtä suurta huolellisuutta ja viisautta kuin valittaessa miehiä saarnatyöhön. Nuoret miehet voidaan totuttaa tekemään paljon parempaa työtä kuin mitä tähän asti on tehty, ja paljon pienemmällä palkalla kuin mitä monet ovat saaneet. Kohottakaa lippu, ja liittykööt itsensä kieltävät ja -uhraavat miehet ja naiset, jotka rakastavat Jumalaa ja ihmiskuntaa, työntekijöiden armeijaan. Tulkoot he, ei odottaen helppoa ja mukavaa oloa, vaan käyden rohkeasti ja urhoollisesti kohtaamaan vastoinkäymisiä ja töykeätä kohtelua. Tulkoot ne, jotka voivat antaa hyvän todistuksen painotuotteistamme, koska he itse pitävät niitä arvossa.

Kompassineulan uskollisuus

Saakoon Herra auttaa jokaista kehittämään hänelle uskotut talentit mahdollisimman pitkälle. Ne jotka työskentelevät tämän asian palveluksessa, eivät tutki Raamattuaan niin kuin heidän tulisi. Jos he niin tekisivät, sen käytännöllisillä opetuksilla olisi myönteinen vaikutus heidän elämäänsä. Mikä tahansa työhön lieneekin, rakkaat veljet ja sisaret, tehkää se niin kuin Mestarille, ja tehkää parhaanne. Älkää ylenkatsoko niitä kultaisia tilaisuuksia, joita teillä parhailaan on älkääkä antako elämänne epäonnistua istumalla joutilaana ja uneksien helpoista oloista ja menestyksestä työssä, johon Jumala ei koskaan ole tehnyt teitä kykeneviksi. Tehkää se työ, joka on teitä lähinnä. Tehkää sitä, vaikka se olisi vaarojen ja vastoinkäymisten saartamaa lähetyksentällä, mutta pyydän teitä: älkää valittako vastoinkäymisistä ja itsenne uhraamisesta. Tarkatkaa valdolaisia. Huomatkaa, mitä suunnitelmia he keksivät, että evankeliumin valo olisi loistanut pimeydessä elävien mieliin. Meidän ei tule työskennellä odottaen saavamme palkkamme tässä elämässä, vaan katsemme tulee olla lujasti kiinnitetty siihen palkintoon, jonka saamme kilpailun päättyessä. Nyt tarvitaan miehiä ja naisia, jotka ovat yhtä uskollisia velvollisuudelleen kuin kompassineula osoittamaan pohjoista, -miehiä ja naisia, jotka tahtovat työskennellä ilman että heidän tiensä ensin pehmitetään ja jokainen este poistetaan.

Vihollisetkin kunnioittavat

Olen kuvailnut, millaisia kolportöörin tulisi olla. Avatkoon Herra

heidän mielensä ymmärtämään tämän asian kaikessa pituudessaan ja leveydessään ja käsittäkööt he velvollisuutensa edustaa Kristuksen luonnetta kärsivällisyydellään, rohkeudellaan ja järkähtämättömällä rehellisyydellään. Muistakoot kolportöörit, että he voivat kieltää Hänet epävakaisella, huolimattomalla ja horjuvalla luonteella. Nuoret miehet! Jos noudatatte näitä periaatteita kolportöörkentällä, teitä kunnioitetaan, ja monet uskovat totuuden, jota edustatte, koska elätte uskonne mukaan - koska päivittäinen elämäne on kuin kynttilänjalkaan asetettu kirkas valo, joka loistaa kaikille huoneessa oleville. Vieläpä vihamiehenekin, niin paljon kuin he sotivatkin opinkohtianne vastaan, tulevat kunnioittamaan teitä. Ja kun olette päässeet näin pitkälle, teidän yksinkertaisilla sanoillanne on oleva voima, joka vakuuttaa sydämiä.

Testimonies, osa 6, ss. 396-406.

Ikuiset siunaukset

“Sillä ei viikunapuu kukoista, eikä viiniköynnöksissä ole rypäleitä; öljypuun sato pettää, eivätkä pellot tuota syötävää. Lampaat ovat kadonneet tarhasta, eikä ole karjaa vajoissa. Mutta minä riemuitsen Herrassa, iloitsen autuuteni Jumalassa.” Hab. 3:17. 18.

Ihmisen käsitys Jumalan siunauksista on, että meillä olisi terveyttä, menestystä työssä ja kaikkea hyvää, mitä ihminen voi saavuttaa maan päällä eläessään. Mutta kaikki nämä ovat ajallisia siunauksia, jotka eivät ole hengelliseksi hyödyksi saajalleen, ellei hän käytä niitä Jumalan kunniaksi.

Ajalliset siunaukset ovat koetukseksi ihmiselle

“Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?' Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse.' Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta

pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä."“ Luuk. 12:16-21.

Usein käy niin, mitä enemmän ihminen saa, sitä enemmän hän haluaa. Keisari Napoleon sanoi: “Antakaa minulle rahaa ja maailma on minun.” Kuolemaisillaan olevalta rikkaalta mieheltä kysyttiin: Mikä on hänen viimeinen toivonsa? Hän vastasi: “Vielä yksi miljoona.”

Rikkaus on suuri koetus uskoville. Jumala haluaa, ettemme ajattelisi ainoastaan itseämme, vaan myös muita ihmisiä ja auttaisimme hädässä olevia. Monet eivät käsitä, että kaikki olemme saaneet Jumalalta ja Hän haluaa, että tekisimme lähimmäisiämme onnelliseksi jakaen saamistamme lahjoista heille.

Jeesus selitti rikkaalle miehelle: “...mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua.” Matt. 19:21 Oliko tämä nuori mies valmis tekemään sen mitä Opettaja sanoi? Lukekaamme miten hän reagoi: “Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.” jae 22. Tämä oli liian suuri vaatimus rikkaalle miehille. Hän rakasti omaisuuttansa enemmän kuin Jumalaa ja lähimmäistä. Sen vuoksi Jeesus sanoi: “Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan.” jae 23. Kuinka moni ihminen menettää pelastuksensa maallisten rikkauksiensa vuoksi!

Ihmiset, jotka kiinnittävät sydämensä maallisiin aarteisiin, haluavat tehdä itselleen ”paratiisin maan päälle”, mutta hyvin usein heidän onnensa loppuu arvaamatta.

Miten Job suhtautui ajallisiin siunauksiin?

“Minä olin sokean silmä ja ontuvan jalka. Minä olin köyhien isä, ja tuntemattoman asiaa minä tarkoin tutkin.” Job 29:15. Patriarkka eli myös muiden ihmisten hyväksi. Hänen kokemuksensa on suureksi rohkaisuksi aina Jumalan lapsille. Silloin kun hän menetti kaikki mitä hänellä oli, hän sanoi: “Ja hän sanoi: "Alastonna minä tulin äitini kohdusta, ja alastonna minä sinne palajan. Herra antoi, ja Herra otti; kiitetty olkoon Herran nimi.” Job 1:21.

Job piti ikuisia siunauksia paljon arvokkaampia, kuin ajallisia. Hänellä oli vahva usko ja hän ei menettänyt toivoansa silloinkin kun oli melkein kuolemaisillaan. Hänen aarteensa oli taivaassa ja sen vuoksi Jumala

elvytti Jobia jälleen ja antoi hänelle taas rikkautta ja lapsia enemmän kuin ennen. “Ja Herra siunasi Jobin elämän loppupuolta vielä enemmän kuin sen alkua, niin että hän sai neljätoista tuhatta lammasta, kuusi tuhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa. Ja hän sai seitsemän poikaa ja kolme tyttäätä.” Job 42:12, 13.

Job jakoi maallisia siunauksia hädässä oleville ja näin hän sai ikuisia siunauksia, koska hän kaipasi niitä enemmän, kuin ajallisia. “Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta.” Matt. 6:19, 20. Jobilla oli säästöjä taivaan pankissa. Miten tärkeää on, että meilläkin on säästöä taivaan pankissa! Silloin: “Jumala on meidän turvamme ja väkevyysimme, apumme hädässä aivan vahva.” Ps. 46:2. Palvelkaamme uskollisesti Herraa, ainoastaan Hän antaa ikuisia siunauksia.

Sielunvihollinen yrittää riistää meiltä ikuiset siunaukset?

“Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.” Ilm. 2:10.

Tässä on sanottu kuinka pitkälle meidän tulee olla uskollisia Jumalalle, ettemme menettäisi ikuista siunausta. “Kuolemaan asti!” Siis ehtona on uskollisuus, silloin, ainoastaan silloin kukaan ei voi riistää meiltä ikuista siunausta.

“Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: ‘Nebukadnessar! Ei ole tarpeellista meidän vastata sinulle tähän sanaakaan. Jos niin käy, voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt’.” Dan. 3:16-18.

Näille nuorille miehille uskollisuus Jumalalle oli tärkeämpi kuin oma elämä. Heidän asenteensa oli “Ja vaikka (Jumala) ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi...” Miten kävi? Kaikkien ihmisten huomio siirtyi näihin nuorukaisiin, koska tulinen pätsi ei voinut tuhota heitä. Herran nimi kirkastui ihmeellisesti. Levitettiin

tietoa, että Sadrak, Meesak ja Abednegon Jumala on oikea Jumala. Heillä oli todella vahva usko.

Pysyen uskollisena Jumalalle, ikuinen siunaus pysyy meissä. Herra meitä auttakoon, ettei mikään voisi viedä meitä pois oikealta tieltä ja ettemme menettäisi, sitä ihanaa siunausta, jonka taivaallinen Isä on valmistanut uskollisille.

“Siitä päivästä nykyaikaan asti tieto Jumalan laista on säilynyt maan päällä, ja neljännen käskyn sapatia on pidetty pyhänä. Vaikka »laittomuuden ihmisen» onnistui tallata jalkoihinsa Jumalan pyhä päivä, on hänen ylivalentansakin aikana ollut syrjäisissä paikoissa uskollisia sieluja, jotka ovat sitä kunnioittaneet. Uskonpuhdistuksen jälkeen on jokaisessa sukupolvessa ollut niitä, jotka ovat pitäneet sitä pyhänä. Jumalan lain pysyvyydestä ja luomisen muistoksi säädetyn sapatin pyhästä velvoituksesta on jatkuvasti ollut todistajia, joskin usein moitteen ja vainon keskellä.” St. 450.

Tiedämme, että Jumalan lain ja sapatin pitämisen suhteen edessämme on viimeinen koetus, kun sunnuntailaki tulee voimaan. Herra vahvistakoon uskoamme, että pysyisimme lujana totuuden puolella, vaikka kuolema tulisi.

Mistä meidän onnemme lyhyessä elämässä maan päällä riippuu?

Muistan pienen patkän runosta, jonka pienenä lapsena lausuin Jumalanpalveluksessa. “En halua rikkautta enkä kunnia, vaan että minullakin olisi osuus taivaan valtakuntaan.”

Se on väärä kuvittelu, että maalliset aarteet, kunnia ja arvoasema tekevät ihmisestä pysyvästi onnellisen.

Jeesus sanoi tärkeitä sanoja, jotka meidän tulisi aina muistaa: “... etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.” Matt. 6:33. Tämän tulisi olla elämämme päätarkoitus, silloin Herra on Johtajamme ja meillä on hyvä olla Hänen kanssaan.

“Vanhurskaus on pyhyttä, Jumalan kaltaisuutta, ja »Jumala on rakkaus» (1 Joh. 4:16). Se on mukautumista Jumalan lakiin, »sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat» (Ps. 119:172), ja »rakkaus on lain täyttymys» (Room. 13:10). Vanhurskaus on rakkautta, ja rakkaus on Jumalan valo ja elämä. Jumalan vanhurskaus ruumiillistuu Kristuksessa. Me vastaanotamme vanhurskauden vastaanottamalla hänet.

Vanhurskautta ei saavuteta tuskallisella taistelulla tai raskaalla raadannalla, ei rahalla eikä uhrilla. Se annetaan lahjaksi jokaiselle, joka kaipaa ja janoaa sitä. »Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää -- ilman rahatta, ilman hinnatta» (Jes. 55:1). »Tämä on heidän vanhurskautensa, minulta saatu, sanoo Herra» (Jes. 54:17). »Ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: 'Herra on meidän vanhurskaudemme'» (Jer. 23: 6).” Vs. 27.

Matteuksen evankeliumissa luvuissa 5 ja 6 Vapahtajamme esitti taivaan valtakunnan periaatteet ja etsiä ensin Jumalan valtakuntaa tarkoittaa, elää näiden periaatteiden mukaan. Silloin saamme ihania siunauksia, jotka ovat kauaskantoisia kautta ikuisuuden. Tämä on Jumalan tarkoitus ja nämä siunaukset Hän halua antaa meille. Auttakoon Hän meitä että ilolla ottaisimme ne vastaan ja palvelelismme Häntä uskollisesti. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Ketä me loukkaamme tottelemattomuudella?

Monien filosofien joukossa - uusien ja vanhojen - joita kiertelee yhteiskunnassa, on keskustelunaiheena, onko ihmisen välttämätöntä alistua lain rajoituksille. On tehty monia yrityksiä rajoitusten tarpeettomuuden osoittamiseksi, että ihmiset voivat toimia paremmin lain ja järjestyksen rajojen ulkopuolella. Monet näistä tuhoisista kokeista ovat vaatineet uhrinsa, erityisesti nuorison keskuudessa, niiden käytöksen takia kasvatuksessa. Aika ja nämä kokeet ovat kääntäneet vapauden kurittomuudeksi. Tämä saa kysymään: "Onko laista ja arvovallasta tarpeellista ihmisten tehdä kokeiluja? Ketä me loukkaamme, kun jätämme nämä lait huomioonottamatta?"

Saadaksemme selvemmän näkemyksen tästä kysymyksestä, on tärkeätä saada selville karkkiviisaan Luojamme alkuperäinen suunnitelma, koskien sääntöjä tai lakeja. Toisin sanoen, onko mahdollista, että ihminen niin sanoaksemme olisi "ohjelmoitu" tarpeellisella tiedolla vapautensa rajoista? Tutkimus ihmisen peruskäytöksestä näyttää osoittavan sen olevan niin. Ajattele niitä

historian hallitsijoita, joille annettiin rajoittamaton valta. Melkein jokaisessa tapauksessa nämä hallitsijat tulivat epäoikeudenmukaisiksi, koska he eivät hyväksyneet valtansa rajoituksia.

Tarkastellessamme Jumalan alkuperäistä suunnitelmaa, huomaamme että Hän asetti määrättyjä rajoituksia ihmiselle. Totta kyllä, että ne olivat näennäisesti pieniä rajoituksia - "Hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö." Määrätty raja oli asetettu ihmisen vaelteluun. Kuitenkin ihmisen huuto on kaikkina aikakausina ollut saada vapautta. Onko täydellinen vapaus ihmisen toimintasäteen ulottumattomissa?

Apostoli Jaakob asettaa eteemme todellisen vapauden tien. "Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisissään. Jaak. 1:25. Joillekin yksilöille laki ja vapaus ovat vastakkaisia äärimmäisyyksiä, mutta todellisuudessa asia ei ole niin.

Eräs kirjoittaja on verrannut sitä kolmenlaiseen koiraan suuressa kaupungissa. Jotkut koirat ovat lyhyessä ketjussa, jota heidän isäntänsä pitää tiukasti kädessään. Toinen lajikoiria juoksentelee ympäriinsä, etsien itse oman ruokansa. Ne joutuvat hankaluuksiin ja saavat kauhean lopun. Sitten kolmas koiraryhmä kävelee isäntänsä vierellä, ollen sidottu häneen rakkauden narulla. Tämänlainen koira on aina vapauden laissa. Jos se heittää syrjään tämän vapauden lain, se menettää vapautensa.

Nämä kolme luokkaa kuvaavat kolmea mahdollisuutta ihmisen kokemuksessa. Niin kauan kuin ihminen oli kuuliainen Jumalan käskylle koskien hyvän- ja pahantiedon puuta, ja siten osoitti uskollisuutta Luojaa kohtaan, hänellä oli vapaus. Kun hän kääntyi Jumalan vaatimuksia vastaan, hän menetti vapautensa; hän tuli mitä kauheimman hirmuvaltiaan orjaksi maailman kaikkeudessa - Lusiferin, ensimmäisen anarkistin. Hän kapinoi kerran taivaan järjestystä vastaan. Hän lupaa tänään meille vapautta ja sitten panee meidät kurjaan orjuuteen. Se on aina ollut ihmisen kokemus. Hän haluaa vapautta tehdä mitä haluaa, ja tulee siten omien halujensa ja himojensa orjaksi.

Tietenkään kaikki lait eivät ole oikeudenmukaisia ja hyviä. Jeesus itse teki eron Jumalan lakien ja ihmisten lakien välillä. Hän sanoi: "Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Mark. 12:17. Kaikki hyvät ja oikeamieliset lait perustuvat kymmeniin käskyihin. Milloin tahansa lait ovat ristiriidassa tämän peruslain kanssa tai yrittävät ylittää sen pakottaen ihmisten perinnäistapoja, ne tavallisesti tulevat epäoikeudenmukaisiksi laeiksi. Epäoikeudenmukaiset lait ovat aina synnyttäneet halveksuntaa kaikkea rajoitusta kohtaan, oli se sitten hyvää tai pahaa. Esimerkiksi, ajattele juutalaisvastaista lakia Kolmannessa valtakunnassa, tai Amerikan siirtokunnan aikaisempia uskonnollisia lakeja.

Koska kymmeniä käskyjä kutsutaan vapauden laiksi, meidän täytyy kysyä itseltämme, kuinka ne antavat meille vapautta? Ensi silmäyksellä ne näyttävät vain rajoittavan meitä; mutta lähemmin tarkasteltaessa nämä käskyt osoittautuvat todellisuudessa itsenäisyys julistukseksi. 2 Moos. 20:2 Herra Jumala kehottaa meitä ja kaikkia ihmisiä pitämään Hänen lakinsa, koska meidät on vapautettu. "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä." Toisin sanoen, nämä käskyt varmistavat meille vapauden.

Tämän artikkelin puitteissa ei voida eritellä jokaista Jumalan käskyä, nähdäksemme miten se siunaa ja antaa meille vapautta. Ottakaamme kuitenkin kaksi käskyä esimerkiksi; nimittäin neljäs ja seitsemäs.

Neljäs käsky erottaa viikon seitsemännen päivän levon ja jumalanpalveluksen päiväksi. Mutta monien mielestä tämä käsky vastenmielisesti rajoittaa heidän toimintojaan. Mutta ne, jotka ovat hyväksyneet rakkaudesta tämän asetuksen, havaitsevat sen sijaan sen olevan suureksi siunaukseksi. Kaikkietävä Luojamme tiesi, että ihminen tarvitsee päivän ollakseen syrjässä työnteosta, levätäkseen ja miettiäkseen hengellistä hyvinvointiaan. Jumalan kielto on sen kaltainen, että se tuo iloa ja siunausta, jonka voi todistaa jokainen, joka on päässyt kuuliaisuuden iloon. Sapatti tulee vapaaksi ulkopuolisista häiriöistä, se on virkistysaikaa, josta voidaan taasen palata viikon toimintaan uudella tarmolla ja voimalla.

Seitsemättä käskyä - "Älä tee aviorikosta" - pitävät myös muutamat heidän toimintavapauttaan rajoittavana. Usein mennään naimisiin vähemmällä ajattelulla ja harkinnalla kuin moniin liiketoimiin, ja se tehdään useimmiten intohimosta kuin rakkaudesta. Rakastava Isämme sanoo: "Lapsukaiset, tällä tavalla et saa elämänpituista onnea. Jos haluat iloita elämästä sen täyteydessä, niin valitse huolellisesti toverisi, ja sitten pysy hänen kanssaan koko elämäsi ajan." Miten erilainen tämä maailma olisikaan, jos kaikki tottelisivat tätä yksinkertaista Jumalan asetusta! Ei olisi mitään avioeroja ja olisi vähemmän sosiaalihuoltoja, nämä olisivat kaksi luonnostaan lankeavaa hyötyä. Yksinhuoltajan sijasta lapsilla olisi täydellinen koti. Vaimon ei tarvitsisi pelätä aviomiehen uskottomuutta; aviomies ei olisi mustasukkainen. Jokainen olisi onnellinen, rauhallinen ja vapaa rakkaudessaan toisiaan kohtaan. Kaikessa kunnioituksessa Jumalan lakia kohtaan, kuuliaisuus on vakuutus todellisesta vapaudesta.

Juuri muutamat tällaiset kuvaukset osoittavat selvästi, ketä me loukkaamme, kun emme tottele Jumalaa. Kaikki Jumalan käskyt ovat rakkauden ja neuvon sanoja ihmiselle, jota Hän rakastaa. Jokainen työskentelee yhdessä tehdäkseen onnemme täydelliseksi, ja tuodakseen täydellisen sopusoinnun tämän maan päälle.

On mahdotonta elää yksin omaan itselleen. Erakko sulkeutuu pois toisista. Näin tehdessään hän on kiroukseksi maailmalle, koska ei täytä Jumalan tarkoitusta, olla siunaukseksi toisille. Jokaisella toiminnallamme tai toimettomuudellamme elämässämme on vaikutuksensa toisiin, aivan kuin pienen pyöreän kiven tuottamat aallot pudotettuna suureen järveen saavuttavat kaukaisen rannan.

Ketä me sitten todella vahingoitamme, kun emme tottele Jumalaa? Ensimmäinen ja tärkein asia on, että me vahingoitamme itseämme. Tämä vahingoittaminen esiintyy monessa muodossa: kurjuus, jonka olemme aiheuttaneet itsellemme menettämällä siunauksen; puhtaan omantunnon menetys, kun olemme loukanneet Jumalaa ja ihmistä (kuinka monet ovat menettäneet mielen terveytensä levottoman mielen tai syyllisen omantunnon takia!); ja iankaikkisen elämän menetys.

Lisäksi, me vahingoitamme lähimpiämme ja rakkaimpiamme.

Ajattele vain sitä sydänkipua ja kuohuntaa perheessä, kun mies tai vaimo rikkovat seitsemättä käskyä. Perheittemme vahingoittamisen lisäksi, kun emme tottele Jumalaa, me loukkaamme Häntä, taivaallista Isäämme, joka on suunnitellut kaiken meidän parhaaksemme. Hän kutsuu meitä rakkauden ja myötätunnon sanomalla. "Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni." Joh. 14:15. Niin kuin me vanhemmat olemme surullisia, kun lapsemme hylkäävät rakkaudessa annetut ohjeemme, niin samoin Herra suree kapinaamme. Muinaisesta Israelista Hän sanoi: "Neljäkymmentä vuotta minä olin kyllästynyt siihen sukuun..." Ps. 95:10. Kuinka usein lapset väärin ymmärtävätkään vanhempiaan! Mitä vanhemmat sanovat rakkaudessa, sitä pidetään epäoikeudenmukaisena. Pieni Jonny ei ymmärrä, miksi hänen on pidettävä kiinni äidin kädestä kulkiessaan vilkasliikenteisen kadun yli. Hänhän on jo kylliksi iso; hän on jo neljä vuotias. Miksi äidin pitäisi pelätä mitään autoja?

Jumala viisautessaan tiesi, että säännöt ovat välttämättömiä ihmiselle, jotta hän tietäisi rajansa. Jeesuksen elämä oli esimerkki rakastavasta kuuliaisuudesta Isänsä käskyille. Hän sanoi: "Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään." Matt. 5:17. Hän eli profeetta Jesajan ennustuksen mukaisesti: "Herra on nähnyt hyväksi vanhurskautensa tähden tehdä lain suureksi ja ihanaksi." Jes. 42:21.

Miksi niin usein me teemme kiusaa itsellemme? Miksi me menetämme Jumalan vapauden lain tottelemisen antaman siunauksen? Jumalan rakkauden lain. Isämme kutsuu meitä tänään tulemaan Hänen tykönsä ja saamaan levon. Hän haluaa meillä olevan rauhan elämässämme. "Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule." Ps. 119:165.

H. H. Kramer

Maailmanhistorian suurin tapahtuma

Jos ihmiskunta tänään tietäisi sen, missä ratkaisevassa ajassa me elämme, niin moni eläisi aivan toisella tavalla kuin nyt tekee. Tämän päivän sukupolvi on saavuttanut kaikkien aikakausien huippukohtaan. Tosiasia on, että me seisomme maailmanhistorian suurimman tapahtuman edessä, sillä Vapahtajamme, Jeesus Kristus, tulee pian takaisin!

Ennen kuin Vapahtaja lähti Getsemaneen ja sieltä edelleen Golgatalle antaakseen elämänsä ihmiskunnan lunastamiseksi, Hän lausui ihanimmat lohdutuksen sanat, mitä Hänen huulensa koskaan olivat lausuneet. "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun", sanoi Hän pelokkaille ja säikähtyneille opetuslapsille. "Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa. Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen." Joh. 14:1-3. Tällä takaisintulonsa ilmoituksella Vapahtaja herätti uutta toivoa opetuslapsissaan. Ja se jäi eläväksi toivoksi kaikille Hänen seuraajilleen. Toivo Kristuksen pikaisesta takaisintulosta teki sellaisen vaikutuksen ensimmäiseen kristittyyn seurakuntaan, että missä tahansa uskovat kohtasivat toisensa, he tervehtivät sanoilla: "Maranata!", se on "Herramme tulee!"

Uuden Testamentin pääopetus

Uudessa Testamentissa mainitaan Kristuksen takaisintulo useammin kuin mitä siinä on lukuja. Jeesuksen takaisintulo tai toinen tuleminen mainitaan 260:ssa Uuden Testamentin luvussa noin 318 kertaa. Keskimäärin yksi jae kahdestakymmenestäviidestä viittaa tähän kunniakkaaseen tapahtumaan. Se on niin esilläoleva oppi erityisesti Uudessa Testamentissa, että kukaan ei voi todella oikein ymmärtää Raamattua saamatta täyttä käsitystä tästä tärkeästä ja kalliista totuudesta. Totisesti, Kristuksen toinen tuleminen on mestariavain, joka avaa erikoisen Raamatun totuuden, mikä on niin merkittävä tälle ajalle.

Jeesuksen usein toistaman asian, että Hän kyllä nousisi taivaaseen, mutta Hän tulisi takaisin voimassa ja kirkkaudessa, tulisi antaa ihana varmuus jokaiselle uskovalle. Hänen takaisintulonsa on sen vuoksi varma kristinuskon oppi. Hän vakuuttaa meille: "Ja vaikka minä menen... tulen minä takaisin ..."

Jeesuksen omien sanojen mukaan on Hänen takaisintulonsa tämän maan päälle yhtäläinen tosiasia kuin se, että Hän eli täällä 2000 vuotta sitten ja nousi ylös taivaaseen. Hänen toinen tulonsa on yhtä todellinen tapahtuma kuin Hänen syntymänsä Beetlehemissä tai kuolemansa Golgatalla. Sen tähden jokaisen kristityn, joka uskoo, että Jeesus eli täällä maan päällä 2000 vuotta sitten, täytyy Jeesuksen omien sanojen mukaan uskoa myös Hänen takaisintuloonsa.

Ihmiskunnan tietämättömyys

Eräs suurkaupungin pappi kirjoittaa valittaen: "Nykyinen kristinoppimme tietää paljon siitä, mitä on ollut, vähän siitä, mitä on, ja ei yhtään mitään siitä, mitä tulee olemaan. Monet pitävät tänään kristinuskoa rauhallisena, väljähtyneenä, historiallisena asiana 2000 vuoden takaa, johon ehkä säädylisyyden takia vielä täytyy uskoa. Mutta koko kristinoppi saa sysäyksen, käänteen, kun katsotaan eteenpäin, tulevaiseseen. Vastaanotettuani tämän totuuden minusta tuntuu aina, kuin koko maailmankuvani olisi muuttunut."

Valitettavasti liian monet selittävät Raamattua oman mielensä mukaisesti. Siitä johtuu, että tänään on levinnyt niin erilaisia käsitteitä Kristuksen toisesta tulemisesta. Jeesus näki kaiken jo edeltäkäsän ja antoi meille sen vuoksi seuraavan varoituksen: "Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. Sen tähden, jos teille sanotaan: 'Katso, Hän on erämaassa', niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, Hän on kammiossa', niin älkää uskoko." Matt. 24:23-26. Meidän on tarkasti ojentauduttava pyhän Raamatun opetuksen mukaisesti, jotta varmasti tietäisimme, kuinka Jeesus tulee ja mitä Hänen ilmestyessään tapahtuu, sillä muutoin kaikkialle levinnyt väärä

käsitys eli harhaoppi Hänen takaisintulostaan ja saatanan mestarillinen eksytys pettää meidät varmasti, sillä hän yrittää itse jäljitellä Kristuksen tuloa kietoakseen siten ihmiset paulaan. (2. Tess. 2:9-12; 2. Kor. 11:14.)

Millä tavalla Jeesus tulee?

Apt. 1:9-11 luemme: "Kun Hän oli tämän sanonut, kohotettiin Hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei Hänet pois heidän näkyvistään. Ja kun he katselivat taivaalle Hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoivat kaksi miestä valkeissa vaatteissa; ja nämä sanoivat: 'Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte Hänen taivaaseen menevän."

Sen mukaisesti siis Kristuksen takaisintulo on samanlainen kuin Hänen taivaaseen nousemisensa Öljymäeltä. Se on oleva kirjaimellinen sekä näkyväinen takaisintulo. Hänen opetuslapsensa näkivät Hänen nousevan taivaaseen. Hän meni henkilökohtaisesti pois, ja Hän tulee henkilökohtaisesti jälleen takaisin. Sama Jeesus, jonka kanssa opetuslapset olivat yhdessä, jonka kanssa he usein puhelivat, jonka merkkejä ja ihmeitä he näkivät, joka söi ja joi heidän kanssaan - Hän tulee takaisin! Enkelin lausunto, että tämä Jeesus tulee samalla tavalla takaisin kuin Hän meni pois, ei voi merkitä mitään sen vähempää, kuin että Kristuksen tulo on oleva kirjaimellinen, näkyväinen ja henkilökohtainen, aivan samoin kuin taivaaseen astuminen oli kirjaimellinen, näkyväinen ja henkilökohtainen. Tämä jae kumoaa kerta kaikkiaan eri käsitykset, jotka pitävät kuvaannollista tai hengellistä Kristuksen takaisintuloa mahdollisena.

Jeesus tulee kyllä yhtäkkiä ja odottamatta, mutta ei salaisesti tai näkymättömänä. Matt. 24. luvussa Jeesus antoi meille kokonaisen luvun, missä Hän puhuu takaisintulonsa tavasta ja sitä edeltävistä merkeistä; jakeessa 27 Hän selittää: "Sillä niin kuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus." Jakeessa 30 luemme vielä: "Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja

kirkkaudella." Apostoli Johannes vahvistaa: "Kaikki silmät saavat nähdä Hänet." Ilm. 1:7.

Hänen tulonsa tarkoitus

Tulonsa tarkoituksesta antaa Jeesus itse sattuvimman selityksen: "Minä tulen takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen." (Joh. 14:1-3. Kristuksen takaisintulon tarkoitus on viedä kaikkien aikakausien hyvät ja uskolliset tästä maasta taivaalliseen paikkaan, jonka Hän on heitä varten valmistanut. Jo aikaisemmin Hän oli sanonut: "Ja Hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he kokoavat Hänen valittunsa neljältä ilman suunnalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin." Matt. 24:31. Ja apostoli Paavali lisää siihen: "Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin." 1. Tess. 4:16.

Siten Jeesus ei tule takaisin hiljaa ja salaisesti. Mahtava huuto, joka Hänen ilmestyessään kajahtaa, kuuluu maailman hautaus maiden hautoihin saakka ja kaikki Hänessä kuolleet nousevat silloin voittajina mullasta, puettuina kuolemattomuuteen. Kun tämän yhteydessä luemme vielä 1. Kor. 15:51-53, niin huomaamme, että Vapahtajan tullessa takaisin jokainen silloin maan päällä elävä vanhurskas henkilö puetaan sinä hetkenä kuolemattomuuteen, ja siten heillä on kirkastetun ruumiin kirkkaus, kuten Jeesuksella itselläänkin. Silloin kirkas, kuolematon, kuihtumaton ja hengellinen ruumis kaunistetaan, se ei koskaan enää tunne tuskaa tai surua, ei koskaan tule vanhaksi ja väsyneeksi eikä koskaan voi kuolla. Lunastetut elävät ikuisessa kuolemattomuudessa. Rakas lukija, voitko kuvitella jotakin ihanampaa tai ylevämpää? Sen tähden Jeesuksen tulo on kristittyjen "autuas toivo", sillä kaikki tosi uskovaiset ovat odottaneet sitä mitä suurimmalla kaipauksella.

Lehdestä: ”Tie terveyteen” s. 21-23

Kuka on Jeesuksen opetuslapsi?

Jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, kaikki on uudeksi tullut.” 2 Kor.5:17. Ihminen ei voi ehkä sanoa tarkalleen kääntymyksensä aikaa tai paikkaa tai kuvailla siihen liittyvien olosuhteiden kehitystä, mutta se ei suinkaan osoita, että hän olisi kääntymätön. Kristus sanoi Nikodeemukselle; ”Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä mistä se tulee ja minne se menee; niin on laita jokaisen, joka on syntynyt hengestä.” (Joh.3:8.) Samoin kuin tuuli on näkymätön, mutta sen vaikutukset nähdään ja tunnetaan selvästi, samoin vaikuttaa Jumalan Henki ihmissydämessä. Uudestisyntyttävä voima, jota ihmissilmä ei voi nähdä synnyttää sieluun uuden elämän, luo uuden olennon Jumalan kuvaksi.

Vaikka Henki vaikuttaa hiljaa ja huomaamatta, ovat sen seuraukset kuitenkin näkyväisiä. Jos Jumalan Henki on uudistanut sydämen, elämä kyllä todistaa siitä. Vaikka me emme voi tehdä mitään sydämemme muuttamiseksi tai sopusoinnun saavuttamiseksi Jumalan kanssa, vaikka me emme voi ollenkaan luottaa itseemme tai hyviin töihimme, ilmaisee elämämme kuitenkin, onko Jumalan armo vuodatettu meihin. Luonteessa, elintavoissa ja harrastuksissa tapahtuu muutos. Erotus entisen ja nykyisen välillä on selvä ja jyrkkä. Luonne ei ilmene tilapäisissä hyvissä tai pahoissa teoissa, vaan tavaksi tulleiden sanojen ja tekojen muodossa.

On totta, että käytöksessä voi ilmetä ulkonaista moitteettomuutta ilman Kristuksen uudistavaa voimaa. Kunnianhimo ja vaikutusvallan halu voivat kyllä saattaa ihmisen elämään säännöllistä elämää. Itsekunnioitus voi johtaa meitä välttämään pahaa. Itsekäs sydän voi suorittaa auliita töitä. Kuinka voimme sitten tietää, millä puolella olemme?

Kuka omistaa sydämemme? Ketä seuraavat ajatuksemme? Kenestä haluamme puhua? Kuka saa lämpimimmät tunteemme ja parhaat voimamme? Jos me olemme Kristuksen, ovat ajatuksemme Hänessä, ja suloisimmat mietteemme koskevat Häntä. Kaikki, mitä meillä on ja mitä me olemme, on pyhitetty Hänelle. Me haluamme tulla Hänen kuvansa kaltaisiksi, hengittää Hänen henkeään, tehdä Hänen tahtonsa ja miellyttää Häntä kaikessa. Niissä jotka tulevat uusiksi luomuksiksi Kristuksessa Jeesuksessa, ilmaantuvat Hengen hedelmät: ”rakkaus, ilo, rauha,

pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillintä” (Gal.5:22,23.) He eivät enää vaella entisissä himoissaan, vaan uskossa Jumalan Poikaan, seuraavat Häntä, kuvastavat Hänen luonnettaan ja puhdistavat itsensä niin kuin Hänkin on puhdas. He rakastavat nyt sitä mitä he ennen vihasivat, ja vihaavat sitä mitä ennen rakastivat. Ylpeät ja pöyhkeät tulevat sydämiltään nöyriksi ja lempeiksi. Turhamaiset ja kopeat tulevat vakaviksi ja vaatimattomiksi. Juomarista tulee raitis, irstaasta siveä. Maailman turhamaiset tavat ja muoti jäävät syrjään. Kristitty ei etsi ”ulkonaisia koristuksia” vaan hänen kaunistuksenaan on” salassa oleva sydämen ihminen, sävyisän ja hiljaisen hengen katoamattomuudessa, joka on Jumalan silmissä kallis” (1.Piet.3:3,4.) Jos todellinen kääntymys ei saa aikaan muutosta, siitä ei ole mitään todistuksia. Jos ja kun syntinen täyttää lupauksensa, antaa takaisin minkä on ryöstänyt, tunnustaa syntinsä ja rakastaa Jumalaa ja lähimmäisiään, voi hän olla varma siitä, että on siirtynyt kuolemasta elämään. Kun me puutteellisina ja syntisinä olentoina tulemme Kristuksen luo ja pääsemme osallisiksi Hänen anteeksiantavasta armostaan, täyttää rakkaus sydämemme. Kaikki kuormat ovat sopivia, sillä Kristuksen antama ies on kevyt. Velvollisuus tuntuu suloiselta ja uhraus on huvia. Polku joka ennen näytti pimeyden peittämältä, tulee vanhurskauden Auringon säteiden valaisemaksi. Kristuksen luonteen lempeys ilmenee Hänen seuraajissaan. Hänen halunsa oli täyttää Jumalan tahto. Jumalan rakkaus ja Hänen kunniansa harrastus oli hallitsevana voimana Vapahtajamme elämässä. Rakkaus kaunisti ja jalosti kaikki Hänen työnsä. Rakkaus on Jumalasta. Pyhittämätön sydän ei voi synnyttää eikä kehittää sitä. Se löydetään ainoastaan sydäimestä, jota Jeesus hallitsee. ”Me rakastamme, koska Hän rakasti ensin meitä.” (1.Joh.4:19.) Sydämessä, jonka jumalallinen armo on uudistanut, on rakkaus toiminnan vaikuttimena. Se muodostaa luonteen, hallitsee vaikuttimia, hillitsee himoja voittaa vihamielisyyden ja jalostaa tunteet. Kun tämä rakkaus pääsee sydämeen, sulosta se elämän ja levittää jalostavaa vaikutusta koko ympäristöön. On kaksi harhaluuloa, joita vastaan Jumalan lasten erittäinkin niiden, jotka ovat juuri alkaneet luottaa Hänen armoonsa tulee olla erikoisesti varuillaan. Ensimmäinen, josta olemme jo puhuneet, on omiin töihin katsominen, usko, että he voivat tehdä jotakin saattaakseen itsensä sopusointuun Jumalan kanssa. Se, joka koettaa tulla pyhäksi omilla töillään pitämällä lain, tavoittelee mahdotonta. Kaikki, mitä

ihminen voi tehdä ilman Kristusta, on itsekkyyden ja synnin saastuttamaa. Ainoastaan Kristuksen armo uskon kautta voi pyhittää meidät.

Päinvastainen eikä suinkaan vaarattomampi harhaluulo on se, että usko Kristukseen vapauttaa ihmiset pitämästä Jumalan lakia, ja että koska me tulemme Kristuksen armosta osallisiksi ainoastaan uskon kautta, eivät työmme merkitse mitään pelastuksessamme. Tässä on huomattava, ettei kuuliaisuus ole pelkkää ulkonaista myöntymystä, vaan se on rakkauden palvelusta. Jumalan laki on Hänen luonteensa ilmaus; se on rakkauden suuri periaate ruumiillistuneena ja sen tähden Hänen hallituksensa perustus taivaassa ja maan päällä. Emmekö halua elämässämme noudattaa Jumalan lakia, jos sydämemme on uudistettu Jumalan kuvan mukaan ja jumalallinen rakkaus on istutettu sieluumme? Kun rakkauden periaate vallitsee sydämessä, kun ihminen on uudistettu Luojansa kuvan mukaan, on uuden liiton lupaus täytetty: ”Olen antava lakini heidän sydämiinsä ja heidän mieliinsä olen ne kirjoittava” (Heb. 10:16.) Ja jos laki on kirjoitettu sydämeen, niin eikö se muodosta elämääkin? Kuuliaisuus rakkauden palvelus ja uskollisuus on opetuslapsen todellinen merkki. Sen tähden Raamattu sanoo: ”Sillä rakkaus Jumalaan on se että otamme Hänen käskyistänsä vaarin.” ”joka sanoo: minä tunnen Hänet, eikä pidä Hänen käskyjään, hän on valehtelija, ja totuus ei ole hänessä.” (1Joh.5:3,2:4.) Sen sijaan että usko vapauttaisi ihmisen kuuliaisuudesta, niin juuri usko ja ainoastaan usko tekee meidät Kristuksen armosta osallisiksi ja kykeneviksi olemaan Hänen käskyilleen kuuliaisia. Me emme ansaitse pelastusta kuuliaisuudellamme, sillä pelastus on Jumalan vapaa lahja, minkä saamme uskon kautta. Koska kuuliaisuus on uskon hedelmä. ”Ja te tiedätte Hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja Hänessä ei syntiä ole. Jokainen joka Hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; jokainen joka syntiä tekee, hän ei ole Häntä nähnyt eikä Häntä tuntenut.” (1.Joh.3:5,6.) Se on todellinen tunnusmerkki. Jos me pysymme Kristuksessa, ja jos Jumalan rakkaus asuu meissä, ovat tunteemme, ajatuksemme ja tekomme sopusoinnussa Jumalan käskyt ilmaisevat. ”Lapsukaiset, älkää antako kenenkään eksyttää itseänne! Joka vanhurskautta tekee, on vanhurskas, niin kuin Hänkin on vanhurskas.” (1Joh.3:7.) Jumalan pyhä laki, Siinain vuorella annetut kymmenet käskyt, on vanhurskauden mittapuu. Niin sanottu usko Kristukseen, joka opettaa, että ihminen on vapautettu velvollisuudesta olla Jumalalle kuuliainen, ei ole uskoa, vaan luulottelua. ”Sillä armosta te olette pelastetut uskon

kautta.” Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja on kuollut.” (Ef.2:8; Jaak.2:17.) Jeesus sanoi itse ennen maan päälle tuloaan: ”Sinun tahtosi, minun Jumalani, teen minä mielelläni, ja sinun lakisi on sydämessäni.”(Ps.40:9.) Ja juuri ennen taivaaseen astumistaan Hän sanoi: ”Minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn Hänen rakkaudessaan.” (Joh. 15:10.) Raamattu sanoo: Siitä me tiedämme Hänet tuntuvamme, että pidämme Hänen käskynsä..... Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen itsekin vaeltamaan niin kuin Hän vaelsi.” (Joh.2:3-6) ”Koska Kristuskin kärsi teidän edestänne, jättäen teille esikuvan, että noudattaisitte Hänen jälkiään.” (1Piet. 2:21.) Iankaikkisen elämän ehto on nyt sama kuin se on aina ollut aivan sama kuin paratiisissakin ennen kuin esivanhempamme lankesivat syntiin täydellinen kuuliaisuus Jumalan laille, täydellinen vanhurskaus. Jos iankaikkinen elämä saataisiin jollakin muulla ehdolla kuin tällä, olisi koko maailmankaikkeuden onni vaarassa. Silloin voisi syntyä sitä seuraavine suruineen ja kurjuuksineen tulla kuolematomaksi. Ennen syntiinlankeemusta Adam olisi voinut kehittää vanhurskasta luonnetta tottelemalla Jumalan lakia. Hän kuitenkin laiminlöi sen, ja hänen syntinsä tähden on meillä langennut luonne, emmekä me voi vanhurskauttaa itseämme. Koska me olemme syntisiä ja saastaisia, emme me voi olla täydellisesti kuuliaisia pyhälle laille. Meillä ei ole mitään omaa vanhurskautta, jolla voisimme täyttää Jumalan lain vaatimuksia. Mutta Kristus on valmistanut meille pelastuskeinon. Hän eli maan päällä koettelemuksien ja kiusauksien keskellä niin kuin mekin. Hän kuoli edestämme, ja nyt Hän tarjoutuu ottamaan syntimme ja antamaan meille oman vanhurskautensa. Jos sinä siis jätät itsesi Hänelle ja otat Hänet Vapahtajaksesi, luetaan sinut Hänen tähtensä vanhurskaaksi, olipa elämäsi ollut kuinka syntinen tahansa. Kristuksen luonne on sinun luonteesi tilalla, ja Jumala ottaa sinut vastaan aivan niin kuin sinä et olisi tehnytään syntiä. Kristus tekee vielä enemmänkin hyväksesi, Hän muuttaa sydämesi. Jos uskot Häneen sekä jatkuvasti alistamalla tahtosi Hänen johdatettavakseen; ja niin kauan siten teet, Hän vaikuttaa sinussa tahdon ja toiminnan hyvänmielisuosionsa mukaan. Silloin voit sanoa: ”Minkä nyt elän lihassa, sen elän uskossa Jumalan Poikaan, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” (Gal. 2:20.) Sen tähden Jeesus sanoikin opetuslapsilleen: ”Ette te ole puhumassa, vaan Isänne Henki se on, joka puhuu teissä.”(Matt.10:20.) Kun Kristus siten vaikuttaa sinussa, ilmaiset sinä samaa henkeä ja samoja töitä. Meillä ei

siis ole itsellämme mitään , mistä voisimme kerskua. Meillä ei ole mitään syytä ylistää itseämme. Toivomme ainoa perustus on Kristuksen vanhurskaus, joka on luettu meidän hyväksemme, ja se vanhurskaus, jonka Hänen Henkensä vaikuttaa meissä ja meitä käyttäen. Puhuessamme uskosta meidän tulisi muistaa, että on olemassa erotus uskon ja uskon välillä. Jonkinlainen vakaumus on aivan erilainen kuin usko. Jumalan olemassaolo ja voima sekä Hänen sanansa totuus ovat tosiseikkoja, joita eivät edes saatana eikä hänen joukkonsa voi sydämessään kieltää. Raamattu sanoo että ”perkeleetkin sen uskovat ja vapisevat” (Jaak.2:19.) Mutta se ei ole oikeaa uskoa. Missä ei ainoastaan uskota Jumalan sanaan, vaan ollaan Hänen tahdolleen kuuliaisia, missä sydän jätetään Hänelle ja tunteet kohdistuvat Häneen, siellä on uskoa, uskoa joka vaikuttaa rakkaudessa ja puhdistaa sielun. Todistamattomassa tilassaan ei ole eikä voikaan olla Jumalan laille kuuliainen, iloitsee nyt sen pyhistä käskyistä huudahtaen psalmistan tavoin: ”Kuinka minä sinun lakiasi rakastan! Joka päivä minä sitä tutkistelen” (Ps.119:97.) Ja lain vanhurskaus täytetään meissä, ”jotka emme vaella lihan mukaa, vaan hengen.” (Room.8:4.) On sellaisia, jotka ovat saaneet tuntea Kristuksen anteeksiantavaa rakkautta ja tahtovat todella olla Jumalan lapsia, mutta he näkevät, että heidän luonteensa on puutteellinen ja heidän elämänsä virheellinen, ja he ovat valmiit epäilemään, tokko Pyhä Henki onkaan saanut uudistaa heidän sydämensä. Sellaisille tahdon sanoa; Älkää vetäytykö toivottomina takaisin. Meidän tulee usein laskeutua Jeesuksen jalkain juureen itkemään erehdyksiämme ja virheitämme, mutta me emme saa menettää rohkeuttamme. Vaikka vihollinen voittaisikin meidät, ei Jumala kuitenkaan hylkää eikä unohda meitä.. Ei! Kristus on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee puolestamme. Rakkauden apostoli Johannes sanoi: Tätä minä kirjoitan teille, jotta ette syntiä tekisi, mutta jos joku syntiä tekee, niin meillä on kuitenkin puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus joka on vanhurskas” (1Joh. 2:1.) Äläkä unohda Jeesuksen sanoja: ”Isä itse rakastaa teitä” (Joh. 16:27.) Hän tahtoo sinut takaisin itselleen nähdäkseen oman puhtautensa ja pyhyytensä heijastuvan sinusta. Jos sinä vaan tahdot jättää itsesi Hänelle, niin Hän, joka on alkanut sinussa hyvän työn jatkaa sitä Jeesuksen Kristuksen päivään asti. Rukoile hartaammin, usko täydellisemmin. Kun emme voi luottaa omaan voimaamme, niin luottakaamme Lunastajamme voimaan ja ylistäkäämme Häntä, joka on pelastuksemme. Kuta lähemmäksi Jeesusta tullet, sitä puutteellisemmalta

näytät omissa silmissäsi, sillä näkösi tulee selvemmäksi ja puutteesi näkyvät selvinä ja tuntuvina Hänen täydellisen luonteensa rinnalla. Se on merkki siitä, että saatanan uskottelut ovat menettäneet voimansa ja että Jumalan Hengen elvyttävä voima alkaa vaikuttaa sinussa. Sydämessä, joka ei näe omaa syntistä tilaansa, ei ole syvää rakkautta Jeesukseen. Kristuksen armon uudistama sielu ihailee Hänen jumalallista luonnettaan, mutta jos emme näe omaa siveellistä puutteellisuuttamme, on se selvä todistus siitä, ettemme ole nähneet Kristuksen luonteen ihanuutta ja täydellisyyttä. Mitä vähemmän ihailtavaa näemme itsessämme, sitä enemmän ihailemme Vapahtajamme rajatonta puhtautta ja lempeyttä. Silmäys omaan syntisyytemme ajaa meidät Hänen luokseen, joka voi antaa anteeksi, ja kun sielu, nähdessään oman avuttomuutensa, kääntyy Kristuksen puoleen, ilmaisee Hän itsensä voimana. Mitä enemmän oman hätämme tunto ajaa meitä Hänen ja Jumalan sanan luo, sitä korkeamman käsityksen saamme Hänen luonteestaan ja sitä täydellisemmin heijastuu Hänen kuvansa meistä.

E.W./ OMI.

Tutkikaa kirjoituksia

Sabattikoulu tarjoaa sekä vanhemmille että lapsille kallisarvoisen tilaisuuden lukea Jumalan sanaa. Mutta jotta sabattikoulu olisi todella hyödyksi, täytyy sekä vanhempien että lasten käyttää jonkun verran aikaa läksyjen tutkimiseen ja koettaa perusteellisesti tutustua niihin asioihin, joista läksyt puhuvat, sekä myöskin niihin hengellisiin totuuksiin, joita niissä tahdotaan opettaa. Erittäinkin tulee nuorille opettaa, kuinka välttämätöntä on koettaa päästä täysin ymmärtämään tutkittavina olevat raamatunkohdat.

Joissakin sabattikouluissa on valitettavasti ollut tapana lukea läksyt läksyvihosta. Niin ei tulisi olla; eikä niin tarvitsekaan olla, jos vain se aika, joka usein vietetään hyödyttömästi ja vieläpä synnissäkin, käytettäisiin kirjoitusten tutkimiseen. Ei ole ollenkaan mitään syytä, minkä perusteella opettajat ja oppilaat saisivat sabatti- koululäksynsä lukea huolimattomammin kuin läksynsä yleisissä kouluissa — päinvastoin ne tulisi lukea paremmin, koska ne käsittelevät äärettömän paljon tärkeämpiä aineita. Tämän asian laiminlyöminen ei ole otollista Jumalalle.

Te vanhemmat, varatkaa joka päivä vähän aikaa tutkiaksenne sabattikoululäksyä yhdessä lastenne kanssa. Luopukaa vaikkapa

vieraskäyn- neistänne mieluummin kuin että uhraisitte hetken, joka on pyhitetty sanan kallisarvoisille opetuksille. Sekä vanhemmat että lapset hyötyvät tällaisesta tutkistelusta. Tärkeimmät läksyssä esiintyvät raamatunkohdat opeteltakoon ulkoa, ei velvollisuuden pakosta, vaan etuoikeutena. Vaikka muisti alussa olisi puutteellinen, niin harjoituksissa on se vahvistuva, niin että jonkun ajan kuluttua saatte iloksenne muistinne siten täytetyksi totuuden kalliilla sanalla. Ja tällainen tapa on oleva arvaamattoman suureksi avuksi hengelliselle kasvullenne. . .

Seuratkaa määrättyä suunnitelmaa lukiessanne kotonanne Raamattua. Laiminlyötäköön mitä tahansa ajallista; kaikkea käsityötä, joka ei ole välttämätöntä, ja tarpeetonta työtä ruuanvalmistuksessa välttäköön, mutta pitäkää ennen kaikkea huolta siitä, että sielu saa elämän leipää. On mahdoton arvioida hyviä seurauksia siitä tun-nista tai vaikkapa vain puolestakin, mikä päivittäin hyvin käytetään yhteiseen Jumalan sanan lukemiseen. Antakaa Raamatun itse selittää itseään, kootkaa kaikki, mitä eri aikoina ja eri olosuhteissa on sanottu tutkimuksen alaisesta aineesta. Älkää keskeyttäkö tätä kodin oppituntia jos vieraita tulee. Jos he tulevat tutkistelun aikana, niin kutsukaa heidät ottamaan siihen osaa. Antakaa heidän ymmärtää, että te pidätte tärkeämpänä saada tietoa Jumalan sanasta kuin saavuttaa maailmallista voittoa tai nautintoa. —»Sabbath School Worker», huhtik. 1885.

Kastetilaisuus Italiassa

-Ilmoituksia-

17-19.8.2018 – Kesäjuhlat

Aihe”Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.” Luuk. 14:17

Sydämellisesti tervetuloa

Ruotsin juhlat

“Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: 'Menkäämme Herran huoneeseen.' Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem...Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi.”

Ps. 122:1,2,9

Kastetilaisuus Virossa

